

da Vigerne paa Gaarden skulle malke Køerne, kan man være sikker paa, at man ikke vil lade en gal Tyr gaa løs ved dem. Er man bleven opmærksom paa, at Tyren er uartig, bliver den naturligtvis bunden eller tagen ind.

— Jeg vil ogsaa sige et Par Ord angaaende det af 3 ærede Medlemmer under Nr. 9 a. stillede Forslag til § 7, hvorefter der skal indskydes Ordene: „omstrefende Hunde“. Naar det virkelig er omstrefende Hunde, har jeg ikke Noget imod, at man strax kan fjerne dem ned, men det Uheldige er, at man ikke strax kan skjælné imellem, hvad der er omstrefende Hunde og hvad ikke. Det hænder ofte, at en Mand har en lille Dreng eller Pige, som skal gaa et lille Grinde, og det er da meget trygt at have en lille tro Hund med, men den løber omkring og kan blive optagen som omstrefende Hund (En Stemme: Ikke, naar den følges!). Så, naar den ikke er hjemme hos Manden selv, kan Forholdet let blive forvansket saaledes. Der forelæa en Gang et Lovforslag, som satte en betydelig Straf, eller i alt Fald en Mulkt, for saadanne Hunde, men man kom dog her til den Mening, at det for Mange er et Gode at have en Hund gaaende løs. En Husmand, som holder en lille Hund, har derved nemt ved at holde Bagt ved sit Hus og Fred paa sin Jord, hvad der ellers ikke er saa let, men ogsaa for mangen Gaardmand vil det være et Gode at have en løsgaaende Hund, hvorved han faar en Bogter for sine Saar. Hvis vi imidlertid følge dette Endringsforslag, vil en saadan Hund, naar den blot en eneste Gang kommer udenfor, dermed være færdig; og jeg vilde derfor ønske, at „omstrefende Hunde“ kunde føres ind under første Stykke i § 7, hvor der findes en lignende Bestemmelse, men hvorefter vedkommende Eier dog først skal advares. Naar en saadan Hund sammen med andre Hunde strejfede ind paa en anden Mand's Mark, skulde Eieren altsaa advares, og først naar Ufreden gjentoges med Hunden, havde man Ret til at faae den nedlagt. —

Med Hensyn til de Forslag, jeg har tilladt mig at stille i Forening med to ærede Medlemmer, skal jeg ikke sige Noget, idet jeg kan henholde mig til den Motivering af dem, som vi hørte af det ærede Medlem for Viborg (Chr. Jensen).

B. Solm: Det er netop af Hensyn til den Motivering, vi hørte af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen), og hvortil den ærede sidste Taler henholdt sig, at jeg ønsker at udtale et Par Ord angaaende de to Forslag under Nr. 3 a og 3 b. Det Første gaar ud paa, at der skal sættes 1½ Mar i Stedet for 1 Mar, og det ærede Medlem mente, at det vilde være til stor Skade, hvis der kom til at staa: „1 Mar“, idet det vilde have til Følge, at Forskjellige af den Grund vilde lade meget gode Dyr kastre. Dette tror jeg imidlertid ikke vil blive Tilfældet; thi Optagelsespengene ere ikke større, end at Enhver, hvis han tror, at Dyret er tjenligt til Gingst, nok vil risikere at lade det blive ukastret, selv med denne Bestemmelse. Jeg er ogsaa temmelig sikker paa, at enhver Landbruger nok vil betænke sig paa at lade Hingstene gaa løse mellem sine Heste, og jeg skal meget fravaade, at dette Underendringsforslag vedtages. — Det Samme gjælder om Underendringsforslaget under Nr. 3 b, som angaar Bødere. Jeg var ved første Diekast tilbøielig til at synes, at Optagelsespengene for dem vare for store, men, ved at tænke mere nøie derover, er jeg kommen til et andet Resultat, idet jeg ikke kan Andet end sige, at intet Dyr har gjort større Skade, om Efteraaret end netop løse Bødere. Der er virkelig Mangfoldige, som ere i høj Grad ligegyldige ved, hvilke Bødere de lægge til, og naar de da om Efteraaret lade disse Bødere gaa løse og slippe med billigere Optagelsespenge, vil netop derved afstedkommes, at det bliver umuligt for en anden Mand at faae en bedre Faarerace. Jeg skal derfor ogsaa meget fravaade, at dette